

Катерина Миколаївна ПЕНЗЄВА

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗАПОДІЯННЯ НЕОБЕРЕЖНОГО ТЯЖКОГО АБО СЕРЕДНЬОЇ ТЯЖКОСТІ ТІЛЕСНОГО УШКОДЖЕННЯ

У статті на ретроспективному рівні здійснено дослідження особливостей понятійного апарату і сутності криміналістичної характеристики заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження, як наукової категорії. Досліджено наукові позиції вчених з питань визначення понятійного апарату криміналістичної характеристики окремих видів злочинів і напрацьовано авторську дефініцію щодо заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження. Визначено співвідношення криміналістичної характеристики такого виду кримінального правопорушення та особливостей правової кваліфікації цього виду злочину у порівнянні з умисним вчиненням заподіяння тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження. Запропоновано пропозиції і рекомендації щодо удосконалення норм ст. 128 КК України та виокремлення особливостей криміналістичної характеристики заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження у теоретичному і правозастосовному значенні.

Ключові слова: поняття, сутність, криміналістична характеристика, злочин, особливості, кримінальне правопорушення, удосконалення, теорія, правозастосовна діяльність, тілесні ушкодження, особливості, дискусія.

Постановка проблеми. В теорії криміналістики ще з минулого століття започатковано наукову категорію криміналістичної характеристики злочинів, яку інколи інтерпретують також і як частину

окремої криміналістичної методики тощо. Криміналістична характеристика має подвійне правове теоретичне і прикладне значення, як з точки зору кваліфікації і правової оцінки таких дій, так і з точки зору слідчої і судової практики. Внесені зміни у 2018 році до норм ст. 128 КК України щодо посилення кримінальної відповідальності¹ вимагають продовження досліджень у вказаному напрямі та напрацювання певних пропозицій і рекомендацій з метою удосконалення теоретичних і правозастосовних проблемних питань та шляхів їх вирішення як у криміналістиці, так і в кримінальному праві. При цьому слідча і судова практика сприяє розширенню такої діяльності, але й вимагає більш ґрунтовного підходу до з'ясування, аналізу і наукового дослідження проблемних питань у цьому напрямі.

Проблеми визначення і сутності дискусійного поняття «криміналістична характеристика» певних видів (груп) злочинів здійснювались при наукових пошуках Ю. І. Азарова, Р. Л. Ахмедшина, О. М. Бандурки, П. Д. Біленчука, А. Ф. Волобуєва, В. І. Галагана, В. С. Гусевої, М. В. Даньшина, В. А. Журавля, К. В. Калюги, В. М. Карагодіна, Є. Д. Лук'янчикова, В. Ю. Шепітька, М. Г. Щербаковського та інших. У той же час, концептуальних і комплексних досліджень криміналістичної характеристики заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження здійснено не було.

Метою дослідження є з'ясування змісту основних складових криміналістичної характеристики заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження.

Виклад основного матеріалу. Дискусійне визначення в теорії криміналістичної характеристики, як важливої наукової категорії у криміналістиці, має суттєве теоретичне і прикладне значення для виділення окремого виду кримінальних правопорушень, побудови методики їх досудового розслідування і напрацювання типових версій вказаних вчинених дій та удосконалення тактики, форм і методів їх перевірки². Криміналістичну характеристику заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження (ст. 128 КК України)³ можна визначити як перелік елементів вказаного виду злочинів, який здійснюється на підставі доктринальних основ теорії криміналістики та

¹ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.

² Білик Т. В. Структура криміналістичної характеристики вбивств заручника або викраденої людини. *Право і безпека*. 2020. № 1(76). С. 101–106; Загородній І. Криміналістична характеристика злочинів, пов'язаних із нанесенням тілесних ушкоджень. *European political and law discourse*. 2018. Vol. 5. Issue 1. С. 277–281; Лужецька О. Р. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики вимагання, пов'язаного із застосуванням насильства над потерпілим. *Науковий вісник Національного університету ДПС України* (економіка, право). 2013. № 4 (63). С. 196–201; Кунтій А. І. Методика розслідування умисного вбивства, вчиненого в стані сильного душевного хвилювання : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Львів, 2015. С. 5–9.

³ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.

кримінального права і результатів правозастосовної діяльності органів слідства, оперативних підрозділів, детективів, органів прокуратури і судових інстанцій, які направлені на удосконалення якості і ефективності досудового розслідування. Враховуючи дискусійність і відсутність одностайного визначення понятійного апарату до елементів криміналістичної характеристики ми пропонуємо віднести: час, місце, обстановку, способи вчинення кримінального правопорушення, типові сліди такого виду злочину і особу потерпілого та винуватця (підозрюваного), що є обов'язковими елементами криміналістичної характеристики будь якого кримінального правопорушення, зокрема й тих, що досліджуються. На встановлення вказаних елементів впливають ті обставини які характеризують конкретні правопорушення, що відбуваються у відповідних умовах реальності, а також у певний час і у відповідному місці, які взаємопов'язані та впливають на поведінку особи правопорушника. Правильне визначення початкового і подальшого етапів досудового розслідування сприяє швидкому, повному, неупередженому досудовому розслідуванню і судовому розгляду¹. Як свідчать результати дослідження поняття «криміналістична характеристика кримінального правопорушення (злочину)» вперше було започатковано у криміналістиці наприкінці 60-х років другої половини минулого століття, зокрема в наукових працях Л. О. Сергєєва та О. М. Колесніченко, але продовжує протягом багатьох років бути дискусійним і залишається недостатньо розробленим².

Усі вчені-криміналісти наголошують на необхідності визначення та удосконалення такої наукової категорії в криміналістиці, як криміналістична характеристика певних видів (груп) злочинів. Вищезазначене спонукає до подальшого дослідження поняття і сутності «криміналістичної характеристики», враховуючи сучасний розвиток теорії криміналістики та наявний досвід національної слідчо-судової практики. Наукові позиції вчених в цьому напрямі не є однаковими і розділяються за відповідними напрямками. Так, за визначенням В. В. Тищенка, незалежно від визначення дефініції криміналістичної характеристики злочинів і її місця в системі теоретичних положень криміналістики та криміналістичної методики, вона, як елемент наукової криміналістичної системи має сприяти головному завданню і функції цієї системи : підвищенню ефективності та якості розслідуванню злочинів. Він підкреслював, що криміналістична характеристика окремої категорії злочинів повинна описувати характерні варіанти злочинної діяльності, характерні ознаки злочинців і жертв, сліди такої діяльності й можливі джерела, місця їх виявлення, їх характер і доказово-інформаційну значущість. Тобто вона дає типову картину і типові

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

² Перебитюк М. В., Паламарчук А. О. Криміналістична характеристика екологічних злочинів. *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 282–286.

варіанти злочинців окремої категорії¹, що ми підтримуємо.

Визначення поняття криміналістичної характеристики злочину бере свій початок з 60-х років XX століття ще під час радянського етапу розвитку теорії криміналістики. Однак, до теперішнього часу науковці продовжують здійснювати дослідження структури елементів криміналістичної характеристики злочинів. В. В. Тищенко зазначає, що як загальна модель певної категорії злочинів, яка відображає особливості змісту і взаємозв'язку її складових елементів, вона може бути використана з метою оптимального вирішення слідчих завдань, які притаманні розслідуванню злочинів певної категорії². Крім цього, визначення поняття та складових елементів криміналістичної характеристики злочинів до тепер залишається дискусійним питанням. У той же час наявність в них деяких відмінностей не вносить до них суттєвих розбіжностей щодо структури зазначеної криміналістичної категорії. Протягом періоду становлення та розвитку теорії національної науки криміналістики удосконалювалась структура криміналістичної характеристики злочинів. Приймаючи участь у дискусії з вказаних нами проблемних питань, зокрема щодо визначення поняття і сутності «криміналістичної характеристики», П. В. Берназ, зазначав, що до неї слід включати такі елементи: 1) спосіб учинення злочину; 2) спосіб приховування злочину, маскування злочинних дій; 3) типові сліди злочину; 4) характеристику злочинця; 5) характеристику потерпілого; 6) обстановку злочину (місце, час)³. Але, на нашу думку, місце і час обстановки вчинення злочину слід поставити на перше місце, оскільки вони є вихідними для встановлення інших не менш значущих елементів для розкриття та досудового розслідування злочину.

Таким чином слід зазначити, що одним із важливих складових елементів криміналістичної характеристики дослідженої категорії злочину є його місце, час та обстановка. Певна кількість злочинів такого виду вчиняється в житлових приміщеннях, в громадських місцях, зокрема в місцях стихійного відпочинку громадян, під час виникнення конфліктів, сварок, за умов неприяних відносин між їх учасниками, а також можуть мати мотиви ревності, помсти, хуліганські спонукання. За дослідженням час вчинення таких злочинів концентрується у неробочі години: у вихідні дні, у вечірній або нічний час та можуть супроводжуватися сумісним розпиттям алкогольних напоїв, вживанням наркотичних засобів. Частіше заподіяння неумисних тілесних ушкоджень відбувається в умовах очевидності, при випадковому виникненні конфліктної ситуації між особами, імпульсивно, без завчасного планування та підготовки. В залежності від місця, часу та обстановки злочину, конкретних обставин, які мали місце в окремому випадку, буде відрізнятися й доцільний для

¹ Тищенко В. В. Теоретичні і прикладні основи методики розслідування злочинів : монографія. Одеса. Фенікс. 2007. С. 50.

² Там само. С. 50.

³ Берназ П. В. Структура криміналістичної характеристики злочину. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2017. № 3. С 11–14.

проведення комплекс слідчих (розшукових) дій.

Іншим елементом криміналістичної характеристики злочину, що досліджується, є особа злочинця. Вивчення особи правопорушника, його індивідуальних життєвих умов, інтелектуального рівня, стану фізичної підготовки, володіння спеціальними здібностями, навичками, притаманних йому психологічних особливостей, стану його психічного здоров'я, зокрема, внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів, його зв'язків, відносин, взаємодії з соціумом, поведінки та мотивів, що спонукали його на вчинення злочину, проявів рішучості у своїх діях та інші особливості його особистості є необхідним та важливим для успішного розкриття та розслідування злочину, вибору та застосуванню найбільш ефективних тактичних прийомів при проведенні досудового розслідування. За визначенням Б. А. Бурбелі зміст роботи з підозрюваним у кримінальному провадженні потребує особливих, специфічних, професійних знань, умінь і практичних навичок, а також урахування відповідних методик та рекомендацій для вирішення проблемних питань у наявних слідчих ситуаціях. Помилки чи неповнота дослідження особи підозрюваного можуть викликати ряд труднощів як тактичного, так і процесуального характеру¹, що ми підтримуємо. Враховуючи специфічність і кваліфікацію заподіяння неумисних тяжких або середньої тяжкості тілесних ушкоджень, нами в ході дослідження з'ясовано, що підозрювані складали 89% із числа фізичних приватних осіб, які перебували у соціальних зв'язках з потерпілим (родичі, друзі, колеги, знайомі), приватні особи, які в тій чи іншій мірі стикались з підозрюваним (зокрема, підозрюваний надавав будь які послуги), а також службові особи органів державної влади або місцевого самоврядування, які співпрацювали з підозрюваним.

Іншим важливим елементом структури криміналістичної характеристики заподіяння саме необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження є особа потерпілого. Потерпілий представляє собою криміналістичний інтерес у декількох аспектах. По-перше, саме здоров'я потерпілого є об'єктом злочину зазначеної категорії; по-друге, він є джерелом ідеальних слідів, а також носієм доказової інформації про подію злочину; по-третє, на потерпілому залишаються матеріальні сліди злочину і злочинця, які підлягають експертному дослідженню. Крім того, потерпілий є джерелом відомостей про стосунки, які мали місце між ним та злочинцем, які можуть мати важливе значення для встановлення об'єктивних даних про обставини події злочину. Вивчаючи окреслене питання, слід підтримати наукову позицію В. Ю. Шепітька щодо впливу на мету, мотив, місце, час, способи вчинення і приховування такого виду (прим. авт.) злочину наявності й характеру зв'язків та стосунків між потерпілим і злочинцем². Так, непоодинокі

¹ Бурбело Б. А. Вивчення особи підозрюваного слідчим як елемент окремої криміналістичної методики : автореф. дис. ... канд. наук. спец. 12.00.09. Харків. 2021. С. 2-5.

² Криміналістика : підручник / В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. А. Журавель та ін. ; за ред. проф. В. Ю. Шепітька. 4-е вид., перероб. і доп. Харків : Право, 2008. С. 278-281.

випадки виникнення слідчих ситуацій, коли потерпілий та злочинець по дослідженій категорії злочинів пов'язаних з нанесенням тілесних ушкоджень, були раніше знайомі, перебували в сімейних, дружніх, сусідських, робочих, навчальних відносинах, проживали поруч, мали сталі неприяні відносини. Також особа потерпілого за визначенням О. М. Калужної являє собою криміналістичний інтерес як особистість, яка має певне фізичне та психологічне здоров'я, демографічні ознаки (стать, вік, професія, національність та ін.), риси характеру, навички та особисті зв'язки, особливості в способі життя та поведінці, викликані як зовнішніми чинниками, наприклад, зловживанням алкогольними напоями, так і особистим ставленням до особи злочинця, коли в окремих випадках потерпілий може віктимологічно спровокувати дії злочинця¹. Крім того, потерпілий може проявляти певну зацікавленість в результатах розслідування, спотворювати факти та обставини, або драматизувати чи приховувати їх від слідства, тощо.

Слід розглянути наступний елемент структури криміналістичної характеристики розслідування заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження, як типові способи та сліди злочину, який відноситься до об'єктивної сторони складу злочину. Що стосується слідів вказаних видів злочинів, вони можуть бути «ідеальними» та «матеріальними». Зазвичай в криміналістиці спосіб вчинення злочину розуміється як комплекс дій злочинця, в який включені підготовчі заходи, безпосередньо дії в момент вчинення злочину, та дії, направлені на приховування злочину, його слідів, а також своєї участі в ньому. Що стосується категорії злочинів, пов'язаних з необережним заподіянням тілесних ушкоджень, у більшості випадків до них заздалегідь не готуються, частіше вони скоюються під час скандалу, суперечки, що раптово виникли. Винятком є ситуація, коли має місце підготовка до вчинення іншого виду злочину, під час якого вчиняється необережне спричинення тілесних ушкоджень. В такому випадку підготовчі дії до вчинення початкового злочинного наміру охоплюють вибір та вивчення місця і часу обстановки, можливий підбір інших учасників, пошук і пристосування знарядь та засобів, створення заздалегідь обставин для уникнення притягнення до кримінальної відповідальності. Заподіяння таких тілесних ушкоджень, не зважаючи на необережну форму вини, може мати досить широкий спектр способів їх вчинення. Це може бути нанесення тілесних ушкоджень шляхом застосування тільки фізичної сили, або за допомогою предметів, не призначених та не пристосованих для цього спеціально, або будь-яких інших знарядь, пристроїв, речовин. У випадку вчинення дослідженого виду злочинів, заходи щодо приховування їх слідів також можуть не здійснюватися, ураховуючи виникнення спонтанності, ненавмисності дій

¹ Калужна О. М., Ільницький І. Л. Криміналістичні характеристики окремих видів злочинів – складник методологічних основ тактики захисту й тактики представництва потерпілого в кримінальному судочинстві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. № 1 (89). С. 13–15.

злочинця. В окремих слідчих ситуаціях дії, направлені на приховування злочину, можуть включати знищення слідів злочину, приховування чи знищення знарядь та засобів спричинення тілесних ушкоджень, приховування власних тілесних ушкоджень у разі їх отримання під час вчинення злочину, а також при інсценуванні нещасного випадку, або іншого злочину, фальсифікації слідів третьої особи на місці злочину, погрози потерпілому та ін., так само й фізичного або в більшій мірі психологічного і морального впливу на наявних і скритих свідків та очевидців. Основними з останніх будуть тілесні ушкодження, внаслідок яких потерпілому може бути спричинена шкода у вигляді порушення цілісності, функцій тканин організму людини чи органів, що може виражатися у відкритих та закритих переломах кісток, забоях, зокрема черепно-мозкових травмах, проникаючих пораненнях, крововиливах, саднах та ін. Також тілесні ушкодження й інші сліди за умов надання опору можуть бути залишені й на тілі злочинця. Крім цього слідами вказаних злочинів можуть бути біологічні виділення людини; одяг потерпілого та злочинця; мікрочастки речовин та предметів; знаряддя та засоби; сліди, залишені руками, ногами, взуттям, іншими предметами; сліди у вигляді пошкоджень предметів на місці злочину, біологічних речовин, слідів ДНК тощо. Ідеальні сліди в таких категоріях злочинів будуть представлені інформацією в пам'яті потерпілого, злочинця, свідків і очевидців події, медичних працівників та ін.

Висновки. За результатами дослідження та на підставі доктринальних основ теорії криміналістики, кримінального права, результатів правозастосовної діяльності органів досудового розслідування і судових інстанцій пропонуємо криміналістичну характеристику заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження визначити як *науково обґрунтовану категорію, яка відіграє важливу роль і є основою для розробки методики розслідування заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження, має практичне значення для досудового розслідування конкретних випадків, допомагає сформулювати типові версії кримінального правопорушення цього виду та визначити оптимальні шляхи і методи їх перевірки, а її елементи направлені на удосконалення якості й ефективності досудового розслідування.*

Пропонуємо виділити такі елементи складу криміналістичної характеристики зазначеного виду кримінального правопорушення, як: 1) місце, час та обстановка злочину; 2) особа злочинця, 3) особа потерпілого, 4) типові способи та сліди злочину, виходячи з того, що відрізняє її від криміналістичної характеристики вчинення такого, але умисного злочину, відповідно до мотиву і елементів суб'єктивної сторони такого виду злочину.

Запропоновані нами елементи криміналістичної характеристики перебувають в тісному зв'язку та кореляцією між собою і мають важливе значення для обрання криміналістичної тактики, а також комплексу необхідних слідчих (розшукових) дій, розподілу оптимальної послідовності їх проведення, вибору найбільш доцільних та правильних тактичних прийомів та алгоритму дій з метою повного, швидкого, неупередженого та

всебічного проведення досудового розслідування такого кримінального правопорушення в цілях його розкриття і розслідування та прийняття по кримінальному провадженню остаточного рішення, що є значущими для розроблення та впровадження в практичну діяльність окремої підвидової методики розслідування, зокрема – заподіяння необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження, як її складової.

Необережне заподіяння тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження суттєво відрізняється від умисного спричинення таких тілесних ушкоджень. Кримінально протиправна самовпевненість та кримінально протиправна недбалість як види необережності передбачають, що особа злочинця усвідомлює потенційну суспільну небезпеку своїх дій, але вважає, що вони хоча і можуть викликати небезпечні наслідки, але у цьому конкретному випадку не призведуть до такого результату, або особа взагалі не передбачає можливості настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння. Тобто дії злочинця з нанесення потерпілому необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження, не передбачають його намірів спричинити такі наслідки. Слід враховувати, що під час спричинення необережного тяжкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження дії підозрюваного можуть бути результатом провокаційних подій потерпілого або неадекватного сприйняття події, що сталася. Зокрема, неумисне нанесення тілесного ушкодження може бути відповіддю на злочинні дії іншої особи; реакцією на отриману інформацію, яка викликала емоційний сплеск; неправильним розрахуванням своєї фізичної сили або миттєвою реакцією при наявних спеціальних навичках. Також дії особи злочинця при необережному нанесенні тілесного ушкодження може бути спровокованими його неадекватною поведінкою внаслідок стану алкогольного або наркотичного сп'яніння.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Берназ П. В. Структура криміналістичної характеристики злочину. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2017. № 3. С 11–14.
2. Білик Т. В. Структура криміналістичної характеристики вбивств заручника або викраденої людини. *Право і безпека*. 2020. № 1(76) С. 101–106.
3. Бурбело Б. А. Вивчення особи підозрюваного слідчим як елемент окремої криміналістичної методики : автореф. дис. ... канд. наук. спец. 12.00.09. Харків. 2021. 25 с.
4. Загородній І. Криміналістична характеристика злочинів, пов'язаних із нанесенням тілесних ушкоджень. *European political and law discourse*. 2018. Vol. 5. Issue 1. С. 277–281.
5. Калужна О. М., Ільницький І. Л. Криміналістичні характеристики окремих видів злочинів – складник методологічних основ тактики захисту й тактики представництва потерпілого в кримінальному судочинстві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. № 1 (89). С. 13–15.

6. Криміналістика : підручник / В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. А. Журавель та ін. ; за ред. проф. В. Ю. Шепітька. 4-е вид., перероб. і доп. Харків : Право, 2008. 464 с.
7. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
9. Кунтій А. І. Методика розслідування умисного вбивства, вчиненого в стані сильного душевного хвилювання : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Львів, 2015. 23 с.
10. Лужецька О. Р. Особа злочинця як елемент криміналістичної характеристики вимагання, пов'язаного із застосуванням насильства над потерпілим. *Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право)*. 2013. № 4 (63). С. 196–201.
11. Перебитюк М. В., Паламарчук А. О. Криміналістична характеристика екологічних злочинів. *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 282–286.
12. Тіщенко В. В. Теоретичні і прикладні основи методики розслідування злочинів : монографія. Одеса. Фенікс. 2007. 221 с.

Стаття надійшла до редакції 18.03.2025

Kateryna M. PENZIEVA

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

PECULIARITIES OF FORMING A FORENSIC CHARACTERISTIC IN CASE OF CAUSING NEGLIGENT SERIOUS OR MODERATE BODILY HARM

The article is devoted to the theoretical and applied issues of criminalistics with regard to determining the specific features of the conceptual framework and the essence of the forensic characterisation of negligent grievous or moderate bodily harm as a scientific category. The article examines the positions of scientists on the issues of defining the conceptual framework for forensic characterisation of certain types of crimes and develops the author's own definition of causing negligent grievous or moderate bodily harm. The article examines the correlation between the criminalistic characteristics of this type of criminal offence and the peculiarities of legal qualification of this type of crime in comparison with intentional infliction of grievous or moderate bodily harm. Based on the results of this research, the article provides suggestions and recommendations for improving the provisions of Article 128 of the Criminal Code of Ukraine and for highlighting the features of the forensic characteristics of negligent grievous or moderate bodily harm in theoretical and law enforcement terms.

Keywords: *concept, essence, forensic characteristic, crime, features, criminal offence, improvement, theory, law enforcement, bodily injury, features, discussion.*